

DRUGA STRANA MEDALJE SOCIJALNO UGROŽENIH Na meni je da djelujem. I na "tebi"!

Objavio **Martina Čapo** - 25. kolovoza 2020.

★★★★ ★ 3.5 (2)

ĐULOVAC – “Jedan od najgorih slučajeva koje sam tokom posla susrela bio je onaj jedne stare bake koja je u kući, u 21. stoljeću imala zemljani pod. Od hodanja on je bio udubljen, nije se dao niti očistiti. Kad sam to vidjela, suze su mi išle. Zamislite staru ženu koja u srpnju ili kolovozu na nogama ima gumene čizme jer nema što drugo obuti. Nikad neću zaboraviti slučaj bake koja je u kući imala peć koja je u potpunosti bila neiskoristiva, ona nije imala gdje ispeći sebi kruh. U tom naselju, u Babinoj Gori, nema trgovine gdje je ona mogla kupiti kruh, a ne dolazi niti kombi s namirnicama”, prisjeća se nekih od primjera koje je tokom dvogodišnjeg rada na mjestu voditeljice programa Zaželi, na području Općine Đulovac, vidjela Danijela Nikolić. Kako bi pomogli takvim ljudima, kontaktirali su nadležne u Centru za socijalnu skrb te preko Crvenog križa učinili sve kako bi im osigurali minimalne, ali dostojanstvene uvjete za život.

Danijela Nikolić voditeljica je programa Pomoći u kući u Đulovcu

-Mi smo baku doslovno utrpali u automobil, odveli je u prostorije Centra za socijalnu skrb, pomogli joj da napiše i podnese zahtjev, te joj je tada Centar kupio i dostavio prijekopotrebnu peć. Žena je prilikom našeg prvog sljedećeg posjeta ispekla krafne kako bi nam se zahvalila na pomoći. Bila je presretna jer je napokon sama sebi mogla ispeći kruh. Nije više morala na dotrajaloj tabli stare peći raditi mlince – priča Nikolić i dodaje kako je ta baka umrla, no iza nje je ostao njezin sin, bivši hrvatski branitelj, bez ijedne kune primanja. Posjeli su ga, objasnili mu njegova prava, uputili ga na daruvarski Centar za socijalnu skrb te je poslije toga ostvario svoja prava i počeo primati minimalnu zajamčenu naknadu zahvaljujući kojoj se prehranjuje. Slučajeva poput te bake i njezinog sina, na desetke ima na području Općine Đulovac. Samo u programu Zaželi trenutno je 61 šticećenik o kojima zaposlenice brinu. Djeca od mnogih nisu u zemlji i ne mogu brinuti o svojim roditeljima, neki od njih iz sentimentalnih razloga ne žele otići iz svojih domova, no neki imaju i solidne mirovine, ali manjka im društvo i netko tko će im nabaviti lijekove, namirnice, platiti račune. Tu one uskaču i nesebično odrađuju sve ono što je najosjetljivijoj skupini ljudi potrebno.

Darko Herman svjedoči kako je više onih spremnih pružiti ruku pomoći

-Privatno sam organizirala akcije, okupila sam svoje žene, svi su donirali koliko su i što su mogli, namirnice poput šećera, brašna ili odjeće i pomogli smo ljudima koje smo zatekli u teškim životnim situacijama, no nisu svi kruha gladni. Puno više je socijalno ugroženih samaca i staraca nego obitelji s malom djecom. Mlađe obitelji, iako možda bez primanja, ipak lakše ostvare svoja prava, a uskače im i Općina s podmirivanjem raznih obveza. Starci i bolesni nisu te sreće i oni ovise o nama. Tih primjera, gdje ljudi imaju tek 600 ili 800 kuna mirovine ili minimalne naknade, na području Đulovca ima zasigurno blizu 30 – iskrena je Nikolić.

Jedan od sve rjeđih domaćih Đulovčana, na području gdje je prevladao broj Kosovara, je Darko Herman. Osim što je u sretnom braku sa ženom s Kosova i što je svjedok kvalitetnog suživota Đulovčana i ljudi koji su nakon Domovinskog rata doselili u ove krajeve, svjedok je i teške situacije, depresivnih ljudi i siromaštva na čiji rub su mnogi došli.

FOTO: UNSPLASH, ILUSTRACIJA

-No, s obzirom na cijelu situaciju u državi, ljudi ipak posljednjih godina osjete da netko o njima brine. Tu je Općina Đulovac, program Zaželi, državne ustanove poput Crvenog križa ili Centra za socijalnu skrb... Velik je broj ljudi iskoristio i otvaranje granica Europske unije zahvaljujući čemu su pronašli posao izvan Hrvatske, no vidi se da se i u Đulovcu bolje živi. Infrastruktura je bolja nego ikad ranije, a ono što nedostaje su poslovi za mlade, a time i bolji standard na pragu vlastitog doma – kazao je Herman koji i s Kosovarima ima samo dobra iskustva. To su ljudi koji vole raditi, vrijedni su, dobro su prihvaćeni, a naposljetku, zaslužni su i što život u Đulovcu nije stao. Herman se prisjetio i kako je izgledao život u Đulovcu nakon rata, kada su Kosovari došli u prazne, napuštene i većinom razrušene kuće. Sve im je trebalo, od struje, vode, drva, na što su domaći ljudi odgovorili solidarnošću. Malo je, srećom, bilo onih koji su ih pogrdno nazivali šiptarima okrećući glavu od njih, prisjeća se Herman. Prema njegovim riječima, to i jest iskonska čovjekova potreba – pomoći onom u nevolji. Samo se putem, vjeruje, dogodilo da su se pojedinci odmetnuli. Dijelom je neuređenost sustava doprinjela tome, a dijelom i neka "trulež" koja se uvukla u ljude i koja je u velikom broju slučajeva, nažalost, postala zarazna. Svaki dan svjedočimo kako usred velikih gradova prolaznici ne pokazuju empatiju i potrebu pomoći onom drugom koji se tik do njih sruši ili mu treba neka pomoć, pa je teško za vjerovati da će se pronaći put do bake u Babinoj Gori do koje jedva ima cesta. No, upravo je tu na malom čovjeku da još jednom pokaže koja je odlika "velikog" čovjeka. Jer na svima nama je odgovornost. I da, naš je problem što baka u Babinoj Gori nema peć, što njezin sin nema nijedne kune primanja i što netko živi u kući sa zemljanim podom. Već sutra se može upravo nama dogoditi da moramo useliti u razrušenu kuću, da moramo iz topline doma pobjeći usred vremenske nepogode ili pred neprijateljem koji je u nas uperio pušku. A tada će nam dobro doći zdravo društvo, ljudi koji znaju što je empatija i kada je nužno djelovati. Važno je osvijestiti da mi sami stvaramo takvo društvo. Koronavirus, zagrebački potresi, poplave, Knin i Grubore..., tek su djelić lekcija koje smo svi posljednjih mjeseci svjedoci. Ako nas 2020. godina nije protresla, nagnala da stanemo na loptu, promislimo o svojim djelovanjima i višoj sili koja vrebava iza ugla, onda je teško povjerovati da će išta drugo moći utjecati na nas. Jer bolja budućnost ne kreće od našeg susjeda, ona kreće upravo od nas samih, danas i sada, ne kasnije, ne sutra! (Martina Čapo)

(Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autorice)

*Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

Sviđa ti se ovaj članak?

Dodaj zvjezdicu za ocjenu

Prosječna ocjena 3.5 / 5. Ukupno glasova: 2
